



DISSABTE 15 DE DESEMBRE 2018
a les 13h

NO HI HA JUSTÍCIA **TOTHOM A MADRID!**

DAVANT EL TRIBUNAL SUPREM

(Plaça Villa de París)

<https://nohayjusticia.org/>

A l'Estat Espanyol, amb freqüència, s'estan dictant diferents resolucions pel Tribunal Suprem, el Constitucional i l'Audiència Nacional que, **amb una interpretació abusiva de les lleis, són una clara vulneració dels drets civils i polítics. Aquesta dinàmica genera indefensió a la ciutadania, alhora que alarma social producte de la creixent manca de confiança en la tasca del poder judicial.**

Tothom tenim a la memòria casos escandalosos com el de la Manada, el Castor, Palma Arena, Nóos, joves d'Altsasu, el No Cas 14N; sentències que vulnereu clarament la llibertat d'expressió (Valtònyc, Pablo Hasél,...) i recentment respecte als nadons robats. En casos similars, s'han presentat recursos al Tribunal de Justícia d'Estrasburg que, molts anys més tard, finalment ha dictat sentència a favor dels afectats, com en el cas de la Mesa del Parlament Basc, el cas del diari *Egunkaria*, el cas dels joves de Girona per la crema de fotos del rei, etc.

Les males pràctiques clientelars en l'ascens a la carrera judicial ha comportat que encara perduri una reduïda cúpula de magistrats que són ascendits per designació política als màxims càrrecs de l'administració judicial, sense que aquesta promoció respongui a mèrits professionals sinó a la seva **adscripció ideològica. Aquest mecanisme de designació atempta contra el principi de la divisió de poders, sent així un autèntic frau en el nucli mateix del sistema democràtic.** Amb aquests nomenaments, podem afirmar que el Poder Judicial és un dels poders que encara no ha dut a terme un pas efectiu de democratització que suposi un trencament amb l'època franquista.

Aquesta anomalia en el funcionament de la Justícia espanyola ha estat posada de manifest a l'Informe GRECO¹ del Consell d'Europa que, en quatre informes consecutius, inclou advertències i denúncies per males pràctiques realitzades de forma continuada en el temps. Els informes GRECO conclouen l'absoluta parcialitat dels alts estaments de la justícia espanyola com a conseqüència de la seva designació per un òrgan polititzat com és el CGPJ.²

Alhora, l'aprovació i l'aplicació irregular i abusiva d'instruments jurídics com la llei mordassa, la llei de partits, etc, que, junt amb els trasllats d'expedients al Tribunal Suprem i a l'Audiència Nacional, comporten situacions d'indefensió de la ciutadania i són una coartada que afavoreix l'aplicació de mesures d'excepció incomprensibles en absència de violència (presó incondicional sense fiança, les inhabilitacions per exercir càrrec públic, elevades multes dissuasòries, embargaments del patrimoni, confinament territorial...). Tampoc és admissible

¹Grup d'Estats Contra la Corrupció (GRECO)

²Consejo General del Poder Judicial (CGPJ)

que les polítiques penitenciàries comportin mesures de repressió o allunyament que comporta danys a les famílies. Aquesta dura actuació, va acompanyada de la permissivitat per part de la judicatura amb les actituds violentes de grups racistes i feixistes (València, Blanquerna, etc), que fan pensar en una alarmant deriva.

Encara més, la judicialització de la política ha permès durant anys que el Govern espanyol actuï a través de la Fiscalia per combatre models socials i econòmics alternatius, la dissidència política, prohibint mecanismes de consulta i participació popular, actuacions que són un greu atemptat contra els drets civils i polítics i que afebleixen la qualitat democràtica cada dia més.

Cal recordar que només a Catalunya hi ha més de 1.200 persones imputades. D'elles més de 700 són autoritats locals i altres càrrecs electes. Tots ells han vist greument afectats els seus drets individuals i col·lectius per actuacions pacífiques en l'exercici del seu càrrec. Tot i que encara no s'han celebrat els judicis i per tant tothom hauria de tenir el dret de presumpció d'innocència, en aquests casos l'acció de la Justícia Espanyola està comportant presó incondicional sense fiança, inhabilitacions preventives i ingerències greus en el funcionament de les nostres institucions (Parlament i ajuntaments), vulnerant el resultat de les eleccions.

Totes aquestes pràctiques contrasten amb les respostes que han donat els tribunals dels països europeus (Alemanya, Bèlgica i la Gran Bretanya) a la petició d'extradició que ha emès la Justícia espanyola, als càrrecs polítics exiliats, acusats injustament per rebel·lió i sedició.

En els últims temps, **s'estan obrint insòlits processos penals en molts territoris, Andalusia, Madrid, La Rioja,** etc, imposant inclús penes de presó a persones que participaven en protestes pacífiques sense respectar-se el dret a protestar i la llibertat d'expressió i manifest. **Una altra de les manifestacions alarmants és l'aplicació de l'article 315.3 del Codi Penal, amb reminiscències franquistes, contra els sindicalistes que participen en vagues i manifestacions,** que ha comportat més de 300 persones encausades. Totes aquestes circumstàncies serien inimaginables tenint en compte la total absència de violència, en els fets que es jutgen i contrasten amb el tracte dispensat a persones com Urdangarin, Rato o Bárcenas que han gaudit de llibertat durant els seus processos judicials.

I es de destacar el **model d'impunitat que manté el poder judicial en relació a amb la falta de investigació i enjudiciament dels crims contra la humanitat comesos durant la dictadura franquista.** Des de l'àmbit judicial es sosté la política d'impunitat des de dos plans: per un costat obstaculitzant greument la tramitació de la causa penal que s'instrueix en el Jutjat de Buenos Aires (la denominada Querrella Argentina), denegant les ordres de detenció i la petició d'extradició dels imputats, negant-se a prendre una declaració d'indagatòria als propis imputats, etc ... i, per un altre, inadmetent a tràmit les querelles criminals que es presenten als Tribunals de l'Estat espanyol. En aquest sentit, s'emmarca la no admissió de les querelles contra Antonio González Pacheco (Billy el niño).

Sentències com la Manada posen en evidència que el Poder Judicial encara ha d'assumir que la violència contra les dones no és una qüestió individual, ni privada, sinó que és una qüestió de dimensió social i política. La violència exercida en contra de les dones és una alta negació dels drets humans i l'evidència del domini patriarcal que l'exerceix provocant que les dones no puguin aconseguir el seu ple desenvolupament com éssers humans i ciutadanes de ple dret. La violència masclista és un dels pitjors mals de les societats i **el Poder Judicial ha de formar-se per incrementar la seva sensibilitat social** i contribuir a la seva erradicació.

També són cridaneres les dificultats que troben les organitzacions ambientals i altres organitzacions socials en el seu accés a la justícia: condemnes en costes, restriccions a la justícia gratuïta, fiances inassumibles per aturar obres que després s'acaben demostrant il·legals un cop acabades ... són la norma més que l'excepció.

Les persones racialitzades i migrades pateixen vulneracions flagrants dels seus drets davant dels tribunals. Malauradament, l'estament judicial no sol aplicar l'article 510 del Codi Penal, pensat per protegir col·lectius històricament discriminats (dones, homosexuals, negres, gitanes, etc.). I el fet de ser persones estrangeres o racialitzades, les converteix sistemàticament en sospitoses.

En el cas recent de les hipoteques, la desigual capacitat de reacció del Poder Judicial per frenar una sentència que era desfavorable a la banca, són un clar indicador que posa en qüestió la neutralitat de la justícia espanyola. En canvi, per la seva falta de sensibilitat ambiental no contribueix a frenar els delictes ecològics, que sovint queden impunes.

Per tot això, **NO HI HA JUSTÍCIA** vol ser un espai social de denúncia contra totes aquestes vulneracions de drets. Us proposem de dur a terme una mobilització conjunta, impulsada des de molts àmbits, per denunciar les irregularitats manifestes del Poder Judicial espanyol.

Us convoquem per al proper 15 de desembre a Madrid davant l'Audiència Nacional i Tribunal Suprem a manifestar-nos per visibilitzar, encara més, els forts dèficits democràtics que s'arrosseguen des del franquisme.

Volem posar en evidència que la judicialització de la vida política és un mecanisme que s'aplica sistemàticament contra tota forma de discrepància política que vol ser transformadora i que pretén actuar per superar el règim del 1978. Volem denunciar que ara fa 40 anys es va instaurar una transició que pretenia blindar la monarquia, perpetuar els privilegis de les oligarquies i restringir els drets civils i polítics, tant de la ciutadania com de les diverses nacions de l'Estat espanyol.

RESUM

MOBILITZACIÓ D'ÀMBIT ESTATAL

TITOL: NO HI HA JUSTÍCIA

DATA: 15 de desembre de 2018 a les 13h.

LLOC DE CONCENTRACIÓ: Madrid, davant del Tribunal Suprem (Pça Villa de París)

INICIATIVA: impulsada per **CLAM PER LA LLIBERTAT** (abans Crida per la Llibertat) que està conformant una **PLATAFORMA ÀMPLIA D'ORGANITZACIONS SOCIALS, SINDICATS I ENTITATS D'ARREU DE L'ESTAT ESPANYOL.**

ADHESIONS: <https://nohayjusticia.org/adhesiones>

MÉS INFORMACIÓ: info@clamperlallibertat.cat